

W wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę przyjechało do Polski wiele osób zajmujących się ikoną. W pierwszym roku wojny spotkaliśmy się po raz pierwszy w starym dworze w Łuczanowicach, aby wspólnie pracować i modlić się o pokój. Wtedy też, na wystawie i konferencji w krakowskim Klasztorze OO. Dominikanów zetknęliśmy się z projektem warszawskiego środowiska Teologii Politycznej „Namalować katolicyzm od nowa”. Jego założeniem jest wieloletnia praca grupy artystów nad tematami tajemnic różańca świętego.

Fakt wyboru tego zespołu zagadnień, istotnego zarówno dla Kościołów wschodnio jak i zachodnio chrześcijańskich (tajemnice różańca w dużym stopniu pokrywają się z tematami ikon wielkich świętych roku liturgicznego, stanowiącymi integralną część wschodniego ikonostasu), uznaliśmy za okoliczność umożliwiającą zaproponowanie wspólnej pracy nad tymi tematami artystom wywodzącym się z różnych tradycji. Postanowiliśmy włączyć się w prace środowiska Teologii Politycznej, rozszerzając jednocześnie krąg adresatów tego projektu. Chcemy wyruszyć we wspólną podróż – medytację życia Pana Jezusa w tych momentach, które Kościoły Wschodu i Zachodu uważają za kluczowe i zalecają ich przeżywanie w postaci Wielkich Świętych. Cykl Tajemnic Różańca / Wielkich Świętych Teologia Polityczna poprzedziła pracą nad charakterystycznym dla Kościoła zachodniego przedstawieniem Jezusa Miłosiernego. Postanowiliśmy również w tym punkcie podążyć za ich intuicją, skupiając się jednak nie na konkretnym wizerunku, lecz na treści, którą ten wizerunek ma za zadanie przekazywać – na Tajemnicy Bożego Miłosierdzia. Chcieliśmy na tę Tajemnicę spojrzeć z różnych perspektyw, włączając w to perspektywę naszych „starszych braci w wierze” i pozostawić artystom swobodę w wyborze sposobu odpowiedzi na tak postawione zagadnienie.

Powstał zespół prac stanowiących efekt wspólnego spotkania z tematem Bożego Miłosierdzia, tak ważnym dla targanego konfliktami świata.

organizatorzy:

Mateusz Środoń

KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ
ul. Freta 20/24A, 00-227 Warszawa
ukraina@kik.waw.pl
www: ua.kik.waw.pl

FUNDACJA DOBRY GRUNT
ul. Wita Stwosza 59A, 02-661 Warszawa
fundacja@dobrygrunt.org
www.facebook.com/dobrygrunt

projekt graficzny
Joanna Mysłek-Kapkowska

MIŁOSIERDZIE ELEOS RACHAMIM

polsko-ukraiński plener w Łuczanowicach 2023

Wystawa
Centrum Dialogu i Modlitwy w Oświęcimiu
ul. Maksymiliana Kolbego 1
8 sierpnia - 30 września 2024

więcej o wydarzeniu
MODLITWA ZA UKRAINĘ
modlitwazaukraine.info tutaj →

TAMARA KOLESNYK Od 2018 roku członek Narodowego Związku Malarzy Ikon Ukrainy. Lubiła rysować od wczesnego dzieciństwa. Malowaniem ikon zajmuje się od 2014 roku. Studiowała w szkołach malarstwa ikonowego „Radruż”, „Neopalima Kupina”, „Prosopon”. Z wyróżnieniem ukończyła Państwową Akademię Sztuki Dekoracyjnej i Stosowanej im. M. Bojczuka w Kijowie, kierunek: sztuki piękne, sztuka dekoracyjna, renowacja. Obroniła pracę dyplomową na temat: „Opieka Matki Bożej”. Od 2002 roku aktywnie uczestniczy w wystawach artystycznych. W szczególności w corocznych regionalnych wystawach sztuk pięknych, dekoracyjnych i użytkowych w Winnicy. W 2007 roku w Winnicy odbyła się indywidualna wystawa „Pierwiosnek” i w 2022 roku w Winnicy również odbyła się indywidualna wystawa „Duchowa Ukraina”. Obecnie studiuje na ASP im. Jana Matejki w Krakowie na wydziale malarstwa. Prace Tamary Kolesnyk znajdują się w kościołach i kolekcjach prywatnych na Ukrainie i za granicą.

Całun Miłosierdzia, olej na płótnie, 50/100 cm

Moją ideą było przedstawienie Całunu Turyńskiego w barwach światła Jezusa Miłosiernego. Błękitne i czerwone promienie światła Jezusa Miłosiernego zdają się przenikać i przebijać Całun Turyński, co sprawia, że obraz Zbawiciela jest niezwykle poruszający i modlitewny.

Pokrow Miłosierdzia, olej na płótnie, 100/50 cm

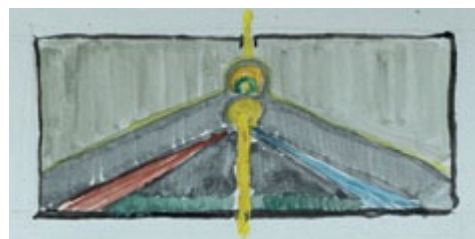
Narodziny ikony: Na plenerze malowania ikon w Łuczanowicach w gronie malarzy ikon znalazł się także warszawski architekt Lech Szymborski. Wpadł na pomysł stworzenia ikony, na której byłaby przedstawiona Matka Boża Pokrow, opiekująca się Jezusem Miłosiernym. Ale Lech powiedział, że nie jest artystą, więc nie może urzeczywistnić swojego pomysłu w malarski sposób... I... o Boże, poczułam niesamowite powołanie do namalowania tej ikony... Oczywiście za zgodą organizatora, udało mi się ten pomysł zrealizować. Namalowałam ikonę Pokrow Miłosierdzia w cudownych niebiesko-czerwonych odcieniach światła Jezusa Miłosiernego, tak aby zachować symbolikę Boskich promieni światła Zbawiciela.

LECH SZYMBORSKI Architekt, absolwent Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Architekt wnętrz oraz projektant mebli liturgicznych. Współautor Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie, autor kościoła w Guzowie wraz z wnętrzami, współautor kościoła w Warszawie-Szeligach.

Pokrow Miłosierdzia, tempera, 21/15 cm

Pierwotny szkic ukazujący pomysł połączenia dwóch ikon: Chrystusa Miłosiernego i Matki Bożej Pokrow (Ikona Pokrow odpowiada wizerunkowi Matki Bożej Miłosierdzia z płaszczem opieki). Powstała w ten sposób polsko-ukraińska ikona „Pokrow Miłosierdzia”. Powyższy pomysł rozwinęła malarsko Tamara Kolesnyk. Jest to świadectwo spotkania, interakcji i inspiracji pomiędzy uczestnikami pleneru, dzięki któremu powstał nowy wizerunek.

EWA ZALEWSKA Absolwentka Instytutu Sztuki w Cieszynie, Filia Uniwersytetu Śląskiego, kustoszka - muzeolożka od 17 lat związana z Muzeum Ikon w Supraślu, autorka publikacji i opracowań z zakresu sztuki ikony oraz twórczości Jerzego Nowosielskiego na Podlasiu.

Eleos, tempera na desce, 30/40 cm, 2023

Najbardziej znany wizerunek Chrystusa Miłosiernego związany jest z objawieniami siostry Faustyny. Obraz Jezusa opisanego przez Siostrę Faustynę znalazł szereg redakcji malarzkich. Te najbardziej rozpowszechnione są autorstwa Eugeniusza Kazimirowskiego i Adolfa Hyły. Aktualnie wątek Bożego Miłosierdzia został podjęty przez Teologię Polityczną jako temat otwierający długofalowe działanie pod hasłem „Namalować katolicyzm od nowa”. W ramach tej myśli, w roku ubiegłym zaproszeni do działania artyści namalowali wizerunek Jezusa ufam Tobie, uprzednio zapoznając się z Dzienniczkiem siostry Faustyny i teologicznym przesłaniem wizerunku. Siostrze Faustynie ukazuje się Jezus zmartwychwstały, z widocznymi ranami męki ukrzyżowania. Moją uwagę szczególnie przyciągnęły słowa dzienniczka mówiące o spojrzeniu Jezusa „jakby patrzył z krzyża”. Ksiądz Sopoćko zinterpretował te słowa, uważając, że Jezus patrzy po prostu w dół. Dla mnie kluczem pozostają słowa Faustyny i dlatego spojrzenie Chrystusa interpretuję, jako pełne cierpienia i miłości jednocześnie. Chrystus ukazuje się Faustynie zmartwychwstały, a więc przybywający z niebiańskiej rzeczywistości przemienionej, oderwanej od realiów naszego świata. Jest u Ojca - w jedności Trójcy Świętej. Te właśnie myśli chciałam zawrzeć w swojej pracy.

Mater Misericordiae, tempera na desce, 94/117 cm, 2018. 2023

Maryja jako Matka Boga pozostaje Matką Miłosierdzia, którym jest Chrystus. Wariantem ikonograficznym wywodzącym się z przedstawienia Dziewicy w Zwiastowaniu jest Ostrobramska Ikona Matki Bożej. Wileński wizerunek datowany na 1 poł. XVII wieku jest związany z wydzielonym z krakowskiego wileńskim konwentem zakonu karmelitów, którzy czczą Niepokalanie Poczętą Dziewicę Maryję. Źródłem literackim wizerunku niepokalanej Maryi są słowa apokalipsy (12, 1-2): „Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna (...).” Ostrobramski wizerunek, podobnie jak przedstawienia fiat, zawiera gest przyjęcia woli Bożej. Dodatkowo postać Bogarodzicy otacza promienista aureola i gwiazdy obrazujące słowa apokalipsy. Promienie symbolizują boską naturę Chrystusa określanego jako sol verus - słońce prawdziwe, która za sprawą Wcielenia obecna jest w łonie Maryi. Wizerunek Maryi z Ostrej Bramy nazywany „Matką Miłosierdzia” jest obecny w kulcie kościoła Zachodniego i Wschodniego, a ze względu na sposób obrazowania stanowi spotkanie tych dwóch tradycji.

SPRZEDAŻ IKON NA RZECZ UKRAIŃSKICH DZIECI

Jeżeli jesteś zainteresowany kupnem ikony, skontaktuj się z nami mailowo: fundacja@dobrygrunt.org. Całkowity dochód ze sprzedaży ikon przeznaczony jest na organizację obozów wytchnieniowych dla dzieci żołnierzy poszkodowanych w czasie wojny w Ukrainie.

SIOSTRA GAUDIA SKASS Ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia jest absolwentką warszawskiej ASP, ale to nie pędzłem najczęściej maluje, lecz słowem. W zgromadzeniu bowiem zajmuje się przede wszystkim głoszeniem Bożego Miłosierdzia. Obecnie prowadzi m.in. przestrzeń ewangelizacyjną „Blisko Rahamim”.

Jezus Miłosierny, olej na płótnie, 41/51cm

Malując obraz Bożego Miłosierdzia zaczęłam od pokrycia płótna ciemną warstwą zieleni, prawie czarnej, ale jednak zieleni. To ciemne tło, z którego wylania się świetlista postać Jezusa z promieniami, to symbol naszego grzechu. Grzech wprowadza nas w wielką duchową ciemność. Tło w tym wizerunku jest bardzo ciemne, ale jednocześnie, miejscami widać, że ma odcień zielony, a więc kolor Ducha Świętego, kolor nadziei, kolor życia! Od momentu Zmartwychwstania Jezusa nie ma tak wielkiej ciemności, tak wielkiego smutku, nie ma takiej przestrzeni cierpienia, w którą On by nie wszedł z nami, w której On by nie wchodził nieustannie z darem nadziei Jego zbawczej obecności, z darem miłosierdzia. Malując, bardzo zależało mi na tym, by ukazać mocny kontrast między naszą biedą, naszą ciemnością a potężnym światłem miłosierdzia Boga. Chciałam też zachować klimat tajemniczy. Zawsze, gdy mówimy o Bogu, dotykamy tajemnicy nieprzeniknionej. Nasz Bóg jest nam bardzo blisko, ale jednocześnie pozostaje wielką tajemnicą.

ANASTAZJA KRONIK Malarka, ikonografka. Urodziła się, wykształciła i pracowała w Moskwie. Od 2013 r. jest żoną mieszkańca Odessy, wraz z którym przeprowadziła się do podzielonej wojną Ukrainy. W marcu 2022 roku, razem z ośmioletnim synem, przyjechała do Polski. Mieszka w Krakowie, prowadzi kursy szkoły ikonograficznej.

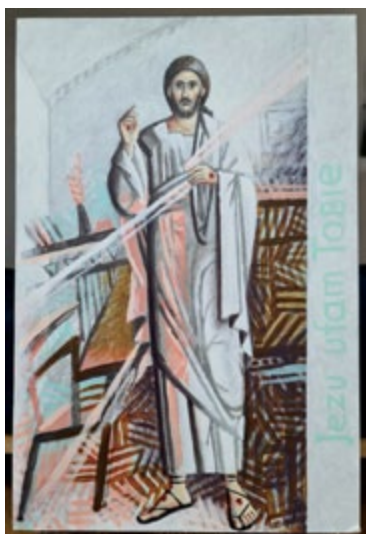
Chrystus Miłosierny, tempera jajowa na desce, 20/34 cm

Trudno malarzowi, nawet współczesnemu, który jest wykształcony w tradycji ikonograficznej, rozmawiać o swoich myślach, tym bardziej uczuciach na temat twórczości. Bo tradycja polega na tym, żeby jak najmniej myśleć samodzielnie, a starać się naśladować myśli i uczucia „priedania”: modlimy się, czytając modlitwy świętych, śpiewamy na osiem głosów tradycyjnych, a ikony staramy się powtórzyć zgodnie ze starym wizerunkami. Taka jest istota „kanonu” – rób jak zawsze było i nie zastanawiaj się. Nie chodzi tu nawet o specjalne reguły i zakazy. Jednak, trochę reguł dotyczących sztuki mamy. Na przykład sobór moskiewski 1554 roku akceptuje wyobrażenia objawień świętych i aniołów. Od 16. wieku pojawiały się tego typu ikony, na których było wyobrażone objawienie świętego albo obraz alegoryczny, na przykład bratu zakonnikowi. Zgodnie z tą zasadą, możemy wyobrazić sobie objawienia siostry Faustyny. Wyobrażając Chrystusa, malarz przedstawia to, co objawiło się w jego wyobraźni. Zgodnie albo niezgodnie z prawdą święci objawiają się na ikonie, stworzonej przez ręce i wyobraźnię malarza. To jest rzecz podstawowa. Ikona powinna być objawieniem świętego dla modlących się. Więc, malarzu bądź tak miły i wyobraź sobie Boga! Miej wystarczająco czyste serce i do tego zdolne ręce.

Ja niekoniecznie to mam. Nie na pewno wiem, jak siostra Faustyna widziała Jezusa. Kto wie, jak to pokazać zgodnie z prawdą? Gdzie są granice pomiędzy sytuacjami, kiedy Bóg objawił się komuś, kiedy osoba wrażliwa zobaczyła własnymi oczami swoją fantazję, kiedy malarz przedstawia swoje wyobrażenie Boga? Oprócz tego, stare życiorysy braci z Egiptu i Kijowskiej Ławy opisują objawienia demonów jako aniołów lub świętych. Jak możemy to wszystko rozwiązać? Temat obrazu Chrystusa Miłosiernego i historia siostry Faustyny dają się kontemplować we wszystkich tych pytaniach.

Chrystus Miłosierny, akryl na tekturze
Namalowałam ten obraz myśląc o siostrze Faustynie. Zobaczyła ona Chrystusa we własnym pokoju podczas modlitwy. Czy to było w nocy? Przy zasłoniętych oknach? Może rano? Czy może wtedy, kiedy pokój jest pełen słonecznego światła? Jak to przedstawić? Świetlista postać, promienie padające z okna i spod szat Chrystusa. Dużo światła i powietrza. Nie wiem, jak wyglądał pokój siostry Faustyny. Starałam się przedstawić wewnątrz możliwie najbardziej abstrakcyjne, ale zarazem w taki sposób, aby można było wyobrazić sobie różne przedmioty lub swój własny pokój i Chrystusa, przychodzącego do każdego, kto czeka na spotkanie z Bogiem.

ANNA KOPEĆ-GIBAS Prowadzi w Warszawie własną pracownię, w której zajmuje się grafiką warsztatową, malarstwem i pisanie ikon. Artystka obroniła z wyróżnieniem dyplom na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi w 2003 roku. Najważniejsze wystawy indywidualne Anny Kopeć-Gibas miały miejsce w: Galerii pod Plafonem we Wrocławiu, Galerii Brzozowej w Warszawie, BWA w Skierniewicach, Muzeum Regionalnym w Bełchatowie, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Galerii Delfiny w Warszawie, Galerii Logos w Łodzi, Galerii „Zielona 13” w Łodzi, a także dwukrotnie w ramach wymiany artystycznej w Paryżu. Artystka uczestniczyła również w licznych wystawach zbiorowych. W 2018 roku wzięła udział w wystawie „Po śladach Jerzego Nowosielskiego” w BWA w Olsztynie, a w 2023 roku w wystawie „Sacrum-ikona-abstrakcja wokół Jerzego Nowosielskiego” w IMO Galerii w Starym Sączu. Anna Kopeć-Gibas jest laureatką wielu prestiżowych konkursów graficznych, w tym kilkunastokrotnie konkursu na najlepszą warszawską grafikę miesiąca oraz trzykrotnie Konkursu im. Władysława Strzemińskiego. W 2008 roku zdobyła II nagrodę na Olsztyńskim Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, była również uczestnikiem wystaw pokonkursowych Konkursu Graficznego

im. Józefa Gielniaka w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze oraz Triennale Grafiki Polskiej w Bunkrze Sztuki w Krakowie. Grafiki artystki nagrodzone w konkursie zorganizowanym przez Wydawnictwo św. Wojciecha ilustrują artystyczne wydanie Biblii. Anna Kopeć-Gibas była również stypendystką Ministra Kultury RP. Ikony artystki zdobią wnętrza Kościoła Zbawiciela w Gdańsku oraz kapliczkę w Komańczy. W 2019 roku artystka została laureatką konkursu ikon w Supraślu otrzymując III nagrodę za ikonę Św. Jerzego.

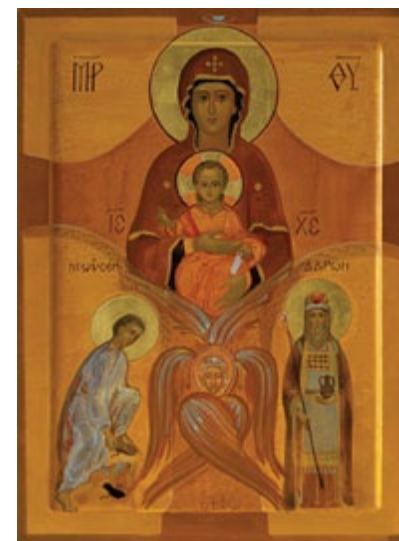
Boże Narodzenie, tempera na desce, 25/30 cm

Postać małego Jezusa została przeze mnie namalowana otoczona wokół przez symbole innych Przymierzy jako wyraz pełni Bożej miłości, która objawiła się w Osobie Jezusa.

INNA KUZMINSKA Artystka ukraińska, założycielka pracowni malowania ikon „Bizancjum” w mieście Czernomorsk w Ukrainie. Uczestniczka wielu międzynarodowych wystaw sztuki sakralnej, malarstwa kościelnego, ilustratorka książek.

Krzew Gorejący, tempera jajowa na desce, złocenie, 30/40 cm

Napisałam ikonę na podobieństwo dawnej Ikony Synajskiej. Krzew Gorejący, który się nie spala. Ten, który widział Mojżesz, zdejmujący swoje sandały, gdy wystraszył się wielkiej Świętości. Obok stojący Aaron, który nie widzi krzewu, dzierży laskę, uosabiając ofiarę miłą Bogu. Ale najważniejsza jest TAJEMNICA, która była ukryta przed ludźmi jeszcze przez kilka tysięcy lat, czysta Matka Boża, która porodziła nam Syna Bożego Jezusa Chrystusa. W tym objawia się szczególne Miłosierdzie dla nas, ludzi tej ziemi. Moim głównym celem stworzenia tej ikony było pokazanie, że wiele nie widzimy oczami fizycznymi, ale plan Boga jest o wiele potężniejszy niż nasze wyobrażenie o życiu.

HANNA DĄBROWSKA-CERTA Absolwentka Wydziału Malarstwa warszawskiej ASP (dyplom 2002 rok). Od 2003 roku poświęciła się malarstwu ikonowemu, w praktyce realizując założenia swojej pracy teoretycznej, pt.: „Powrót do obrazu dzięki Tradycji Ikony”. Od 2005 roku współprowadzi warsztaty ikonograficzne w Studium Chrześcijańskiego Wschodu przy Klasztorze Dominikanów na warszawskim Służewie.

Chrystus, akryl na desce ayous, złocenie, 12/17 cm

Obraz Miłosierdzia Bożego jest próbą przedstawienia egzystencjalnej pustki i ciemności człowieka, w którą wchodzi Chrystus, delikatnie wlewając w nią światło, symbolicznie nawiązujące do dwóch materii – krwi i wody, które wylały się z serca ukrzyżowanego Jezusa, jako źródła miłosierdzia dla nas. Myśl, która towarzyszyła mi to fragment jednej z pieśni neokatechumenalnych „(...) na moich dłoniach mam cię wypisaną”, nawiązującej do czytania z księgi Izajasza 49, 16: „(...) oto wyrzyłem cię na obu dłoniach, twe mury są ustawicznie przede Mną”. Jest to czytanie z Niedzieli Miłosierdzia, po którym w ewangelii słyszymy o załęczonych uczniach, których nawiedza Chrystus ze słowami „Pokój wam!” Ikona powstawała w trudnym dla mnie momencie życia, niedługo po śmierci taty, jako owoc dialogu, mojego wołania i jako dar Miłosierdzia Bożego dla mnie. Posyłam ją dalej...

MATEUSZ ŚRODOŃ Artysta plastyk, malarz ikon. Absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i Szkoły Agiografii Bizantyjskiej Świętej Metropolii Pireusu w Atenach. Autor polichromii w kościele p.w. Imienia N.M. Panny w Międzyzlesiu i w kaplicy p.w. bł. Józefa Stanka w Muzeum Powstania Warszawskiego. Współorganizator wystawy Samuel Willenberg – Bohater Dwoh Narodów i współautor albumu, wydane w czerwcu 2023 r. pod tym samym tytułem.

Wznoszę me oczy ku górom, tempera na kamieniu, 21/25 cm
„Wznoszę me oczy ku górom: Skąd nadejść ma dla mnie pomoc? Pomoc moja od Pana, Który stworzył niebo i ziemię”

Te słowa psalmu 121 przychodzą mi na myśl kiedy patrzę na ikonę Pana Jezusa na tle góry, która powstała podczas pleneru w Łuczanowicach - jak mówią Grecy - poprzez moje ręce. Jej kształt wynika z wspólnej pracy i rozmów, które tam się odbywały. Pan Jezus spieszy na spotkanie z człowiekiem. Ten fakt „pośpiechu”, wyjścia do człowieka - był tematem naszych rozmów i był też motywem poszukiwań plastycznych. To, że Pan Jezus schodzi z góry, że jest przedstawiony na tle góry - także

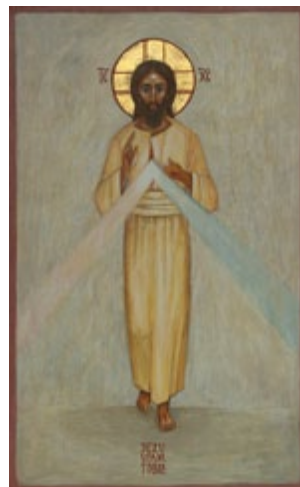
wynikło ze wzajemnych inspiracji. Konsultując z uczestnikami pleneru, jak widzą powstającą ikonę - zapytałem „czy w górze tej ikony nie jest zbyt pusto?”. Poprzez pewne trudności językowe, które mieliśmy, jedna z uczestniczek pleneru z Ukrainy wzięła słowo „góra” dosłownie, i mówi: „właśnie, góra, trzeba namalować tam górę”. Było to dla mnie bardzo inspirujące, ponieważ temat góry w duchowości od szeregu lat bardzo mnie porusza - zarówno góry Horeb, jak i góry Przemienienia, i oczywiście Golgoty. Bóg często wybierał górę jako miejsce objawienia swojej Mocy. Miłosierdzie rozumiem właśnie jako działającą, przychodzącą z Mocą Miłość Boga. Pomoc z wysoka.

Jezus Miłosierny, olej na płótnie, 25/40 cm
Jezus Miłosierny daje nam przykład, jak mamy zwyciężać. Miłosierdzie to zwycięstwo nad złem.

DOROTA ŁOSKOT-CICHOCKA Ukończyła studia na Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. Janusza Stannego. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem ikon, pisze i ilustruje książki, jest autorką koncepcji warsztatów ewangelizacyjnych dla dzieci i rodziców „Kredkami do nieba”. Współpracuje przy koordynacji współpracy polsko-ukraińskiej w ramach warszawskiego KIK-u. Jest żoną i mamą czwórki dzieci.

Jezu Ufam Tobie, tempera jajowa, 22/35 cm
Przy malowaniu Ikony Jezusa Miłosiernego najważniejsze dla mnie były słowa: „Jezu ufam Tobie”, które powtarzałam sobie jak modlitwę. Był to akurat ważny moment w życiu moim i mojej rodziny. Cieszyłam się, że mogę w tym momencie oddać się tej pracy. Byłam zachwycona, że mogę namalować Obraz Miłosierdzia Bożego wg zamysłu przekazanego przez Siostrę Faustynę. Nigdy wcześniej nie przyszło mi do głowy, żeby do takiego wizerunku w ogóle się przymierzyć! Byłam wdzięczna pomysłodawcy pleneru, Mateuszowi Środoniowi, za pomysł i zaproszenie mnie do niego. Miałam też w sobie trochę niepewności czy podołam temu wyzwaniu - czy mój wizerunek Chrystusa będzie dobry, czy będzie skłaniał innych do modlitwy i zaufania. Mam nadzieję, że tak będzie.

MICHAŁ PŁOSKI Maluję ikony od 1988 roku mimo braku wykształcenia plastycznego. Chciałem służyć zbliżeniu między katolikami i prawosławnymi. Te trzy prace wykonałem pragnąc wyrazić solidarność z Ukrainą, dotkniętą tragedią wojny. Malowałem je w pośpiechu, akrylami na niezagruntowanych deskach.

Opieka Matki Bożej - Pokrow, akryl na desce, 47/111,5 cm
Ikona wzorowana jest na wizerunku z cerkwi łemkowskiej (oryginał powstał w 1932 r. w warsztacie Serhija Stelmaszczuka). Ma ona wyrażać modlitwę za Ukrainę.

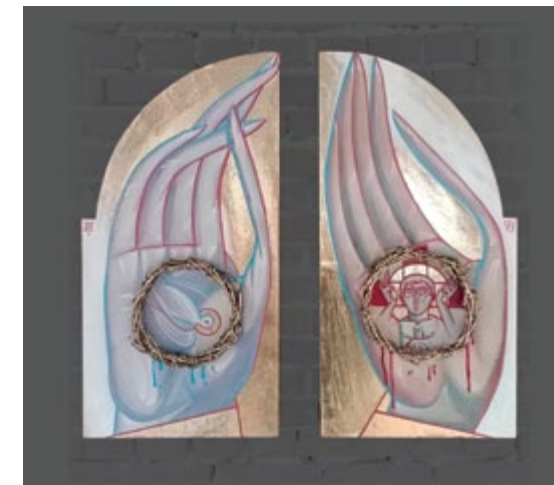
Ukrzyżowanie, akryl na desce
Ikona ta namalowana jest na fragmentach rozbitych drzwi. W moim zamysłu jest to nawiązanie do bombardowań cywilnych obiektów, mieszkań zwykłych ludzi.

Nie płacz nade mną Matko, akryl na desce, 20/25 cm
Ta niewielka ikona powstała z myślą o matkach opiekujących poległych synów.

DMITRO HORDITSA Ukraiński artysta zajmujący się sztuką sakralną. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych we Lwowie, pracował jako asystent w Akademii Sztuk Pięknych i Architektury w Kijowie, a następnie jako nauczyciel na Wydziale Sztuki Monumentalnej i Dekoracyjnej Kijowskiej Państwowej Akademii Sztuki Dekoracyjnej i Stosowanej oraz Projektowania im. Mychajła Bojczuka. Stworzył, i w latach 2009-2018 kierował Centrum Studiów nad Sakralnością Ukraińskiej Kultury na Narodowym Uniwersytecie „Akademia Kijowsko-Mohylańska”. Jest autorem wystroju wnętrz kościołów w Ukrainie i w Polsce. Organizator wielu wystaw sztuki sakralnej, członek Narodowego Związku Artystów Ukrainy oraz Narodowego Związku Malarzy Ikon.

Zwiastowanie, akryl na desce, szlagmetal, pędy cierniowe, 2x 50/80 cm
Dwie dłonie, świetliste, w błękitno-czerwonych barwach przywodzących na myśl promienie Miłosierdzia. Na dłoniach postacie - Syna i Ducha w okręgach cierniowych koron. Stygmaty? Spod koron płynie... Krew? Woda? Łzy? Czy to dłonie Ojca, który dając nam Syna i Ducha jednocześnie przyjmuje cierpienie? Dopiero kolejne spojrzenie pozwala rozróżnić dłoń Maryi i dłoń Archaniola ze sceny Zwiastowania. Mateusz Środoń

Praca powstała w grudniu 2022 roku i jest requiem dla małego Kiryłka, który żył tylko dwa dni - zginął podczas moskiewskich ataków raketowych na oddział położniczy Szpitala Zaporoskiego, w nocy 23 listopada 2022 roku. Dmytro Horditsa